

Megvalósult javaslatok

Közérdekű bejelentésnek azt a javaslatot, kérést, vagy sürgetést mondjuk, amelyet a választópolgár fogalmaz meg ugyan, de az élet diktálja. A rossz vízű ásott kutak helyett vízvezeték kérések azokban a falvakban, ahol még nincs bölcsődét, óvodát sürgetnek, ahol mindkét szülő dolgozik és napközi otthont az óvodához is, iskolához is, művelődési házat, utat, járdát, csatornát, második orvost a faluba, vagy röntgenberendezést a rendelőbe, önálló állatorvost, négy tantermes, nyolc tantermes, tizenkét tantermes új iskolát, strandot, vagy kádfürdőt, villanyt és utat a tanyákra, csatornát a faluba, öregek napközi otthont, új buszvonalakat, sűrített járatokat — ezek az „alapigények”, elképzelhetetlenül sok változatban. Számontartani is nehéz, megvalósítani viszont köteleesség.

A közérdekű kívánságok legfőbb fórumai az elmúlt tanácsnapi választások jelölőgyűlései voltak. „Házi feladatként” adták a jelölteknek: ha megválasztunk, erre is legyen gond! A Hazafias Népfőnt járási bizottságának legutóbbi elnökségi ülése azt vizsgálta, mi lett ezeknek a bejelentéseknek a sorsa. Odafigyeltünk-e rájuk kellőképpen, számontartjuk-e azokat, és mit tettünk, vagy mit teszünk megvalósításukért?

A községszabvány házi feladatok számontartásával nincs baj. 1556 — jelölőgyűlésen elhangzott — közérdekű bejelentésről tudnak a népfőnt járási elnökségén. A nagy szám mellé rögtön egy másik szép számot is tudnak állítani: az elmúlt év közepén ebből 1031 javaslat meg is valósult.

Közéletünk jellemzője lett, hogy falvaink népe nem csupán indításkor adta ki útravalóját jelöltjének, a kapcsolatot azóta is annyira teljes — szintén a népfőntelnökség adta ezt a számot —, hogy a tanácsnapi beszámolókon mostanáig 4745-en vettek részt összesen, és 1781 újabb indítványt, javaslatot, kérést terjesztettek elő.

Az elnökségi ülés azt állapította meg, hogy a jelölőgyűlések javaslatai közül csupán 127 nevezhető túlzott igényűnek, irreálisnak, a tanácsnapi beszámolók ajánlásai pedig egytől egyig a valóság talajából

nőttek. Ehhez a megállapításhoz azonnal hozzá kell tenni, hogy a községek anyagi teherbírása sokszor olyan igényt is a későbbi hónapok feladatai közé sorol, amire valóban szükség van már most. Néhány példát említsünk csupán: Domaszék az egyetlen község, ahol tanyán van a központi iskola. Nyolc tanteremből álló új épületre lenne szüksége, hozzá 8 millió forint, de csak 4 millió juthat rá. Kezdetként be kell érniük négy tantermes iskolával, hiszen a művelődési ház is bekérezkedne a tanyáról a faluba. Mórahalmon a közvilágítás korszerűsítését kérték: legyen minden oszlopon lámpa! Ennek a feladatnak a megoldása nemcsak az utcai villanylámpák számának a duplázását jelenti, hanem az egész vezeték átépítését is. Kénytelenek rangsorolni a község vezetői: ennyi pénzük nincs; ami van, abból viszont megoldható sok más.

Azt is megállapították a népfőnt tanácskozásán, hogy a tanácsstagok minden hozzájuk befutó panaszt és javaslatot továbbítanak a tanácsi testületekhez és feladatukhoz illően sürgetik a megvalósítást. A községi tanácsok a nem hatáskörükbe tartozó javaslatokat alapos indoklással az illetékesekhez továbbítják. Elhangzott az is, hogy nemely sürgető gond megoldásában a községek üzemei, vállalatai, közös gazdaságai az eddigiekénél nagyobb részt vállalhatnának. Számos olyan égető gond merül fel, ami központi vagy községi pénzfedezetből csak sokára enyhülhetne, társadalmi összefogással azonban napok, hetek, vagy hónapok múlva könnyen, olcsón megvalósulhat. Az eddigi példák mutatják, hogy falvaink lakossága nemcsak a javaslatok elősorakoztatásában élénk, kellő összefogással azok megoldásán szabad idejét áldozva is kész dolgozni.

A tanácsok feladata — állapította meg az elnökség, hogy rangsorolják a feladatokat és sürögősségük sorrendjében a következő években keressék a megoldás lehetőségeit. Így is számolni kell azzal, hogy néhány javaslat megvalósítására csak a következő öt-éves terv adhat lehetőséget.

H. D.

Aratják a rizst a szegedi határban

A szegedi Felszabadulás Termelőszövetkezet baktói és algyői rizstelepein az árszótóvíz lecsapolása után megkezdődött az aratás. A szövetkezetben a legnagyobb őszi munkák közé sorolják a vízi gabona betakarítását annál is inkább, mert a megnövelt vetésterület most már négyszáz holdat tesz ki.

Az állami gazdaságok Békés—Csongrád megyei főosztályához tartozó mezőgazdasági üzemekben ugyancsak vágják a rövidebb tenyészidejű rizsfajtákat. A változékony, csapadékos nyárató mindenütt késedelmet okozott az aratás megindításában. Még most is lassan szikad a talaj és a kalászkok szemeiben magas a nedvesgőztartalom. Szép verőfényes őszi napokban bizakodnak a szántóföldek dolgozói, hogy az egyébként gazdag termést — amelyet egyelőre szarítási kénytelenek — a szabad ég alól mielőbb fedél alá vihessek; az időjárás okozta késedelmet még pótolni tudják. Ma már megbízható gépek állnak rendelkezésre, kézi aratók szerződésére nem volt szükség. Különösen beváltak a teljes láncfalpas, nagy vágószélességű szovjet kombájnok, amelyeket a nyáron a kalászkos betakarításakor is jól hasznosítottak.

A dél-alföldi állami gazdaságok a jelenlegi becslések szerint a tavalyinál gazdagabb termést vesznek le a földekről. Az átlaghozamok ígéretes növekedése mellett nagyobbodott a vetésterület és ennek eredményeként tovább csökkenhet hazánk rizsimportja.

Nincs haláleset a pécsi karambolnál

A Pécs közelében, a 6-os úton csütörtökön reggel történt tömeges közúti közlekedési baleset — amikor is három álló buszba beleütött egy negyedik — 33 sérültet közül húszan elhagyták a kórházat. A többi betegről is megnyugtató tájékoztatás: életveszély egyiküknél sem áll fenn, állapotuk javult, de még hosszabb intézeti ápolásra szorulnak.

A baleset színhelyén és idején kőd és sűrű füst terjengett, amit a közelben tárolt nagy mennyiségű bõrhulladék öngyulladás okozott. Hasonló esetek elkerülése érdekében a Pécsi Bõrgyár azonnal intézkedett, a mintegy 250 négyzetméter kiterjedésű telep újból lebetakarásáról. Földgépek segítségével hermetikusan elzárta a gyulladásveszélyes anyagot. (MTI)

Ma avatják Budapest centenáriumi emlékművét

Ma avatják fel a főváros centenáriumi kőszült szobrát, Kiss István szobrászművész alkotását. A margitszigeti szökőkút előtt felállított 12 méter magas, monumentális acél és vörösréz emlékmű összefonódó lángnyelveivel jelképezi a három egykori város: Buda, Pest és Óbuda egyesülését.

Budapest új díszé a város múzeuma: acélfalainak „kapuján” belépve, a főváros száz évének történetét bemutató szimbolikus és valóságos tárgyak bronzmegmunkálásai vallanak az elmúlt időről. A szobor még épül, a pesti lelemény azonban máris különbező nevekkel ruházta fel. Nevezik nyíló kagylónak, vannak, akik kipattanni készülő bimbónak látják, de sokak szerint úrhajóra emlékeztet leginkább.

Alkotói elképzeléseiről beszélgetett az MTI munkatár-

sával Kiss István szobrászművész. — A város és országépítés heroizmusát igyekeztem kifejezni a szobor nagyságával; a felfelé egybecsavarodó kétoldós spirálforma az egyesülést szimbolizálja, ugyanakkor — bár kissé elvontan — az emberek tevékenységére utalnak a „kehelyben” látható, s az elmúlt század történetére utaló figurák.

— A háborúk borzalmainak, a Horthy-korszak terrorjának kifejeződései, valamint az országépítés lendületét, az ipari munkát példázó szerzőszámok épp úgy helyet kapnak a patinázott belső héjon, mint a század művészetének, építészeti stílusainak emlékei. A csúcson az atomkor tudományát jelképező lyukszalag és a Budapesti Művészeti Hetek szimbóluma, a páva látható.

Csak dolgozunk...

Észrevétlenül lapul meg a város mellett. Szeged felől ezüst villanyoszlopok, a földdek felől sárguló sás bújtatja, nincs kapuja, kerítése, portása. Minek? A gyár úgy odanőtt a kubikgödörök daldala földhöz, mint téglaverőinek éjszakája a nap-palokhoz.

Mert legtöbbjük ott lakik az öreg szeneskemencétől szinte karnyújtásnyira, a viharvert, egyszerűs pihenőkben. Ha reggel felébrednek, szemhéjukról először le kell törölni a rózsaszínű port.

Pontosan azt sem lehet tudni, hogy hol is kezdődik tulajdonképpen a gyár. A munkahely. Az „iroda-ebéd-lő” meg az egyzsinetes barakk között spárgán száradnak a pelenkák, a gyerekruhák. Ahogy közelebb kerülök, pöttöm cigánylány szalad elém: — Van cukrod? Ijedten kap utána az anyja, szaporán kér bocsánatot, majd fölkapja az apróságot, és leszalad vele a szemközti gödörbe, ahol két rozsdás mérleghinta és egy forgó áll, gyerekek játszanak. A magamfajta nagyon rácsodálkoznak. Ide leginkább a szomszédos béketelepi kocsisok jönnek. A barakkablakokban asszonyfejek, az ebédlőből idős ember áll elém:

— A CSONGRÁDRÓL, SZENTESRŐL rendőrségtől jött?

Kit keres? — Az igazgatót. — Nincs olyan, az Szegeden található. Itt csak a mi főnökünk dolgozik, Sípós elvtárs.

— Merre találom? — Az öreg szettárja karját, mintha azt mondaná, valahol itt. Elindulok hát, hogy Sípós Andrást megkeressem. Deszkaszerrű alkotmányhoz érek, a nyitott ajtón szíjcsattogás hallatszik. A bunker. Transzmissziók hajtotta futószalagok hozzák az agyagot. Hol látni ma már ilyen gépeket! A bunker

másik kapuja a bánya felé mutat. A napfényben széles vállú, inas emberek hajolgatnak, cigányok és ahogy itt mondják, magyarok. Néha fölnevetnek, de kezük egy pillanatra sem áll meg. — Hova valók? — Csongrádról, Szentesről jöttünk. Az egész családdal.

— Ugye nehéz ez a munka? (Mit is kérdezhettek mást?) — Nem, tisztelettel; ez nagyon könnyű dolog, csak ne essen az eső.

— Jó napot. Szeretnék beszélni pár percet magával. — Most nem lehet, megáll a tudomány, ha nem jár a csille. Keresse meg valamelyik művezetőt, az majd elmond magának mindent. Ne haragudjon, de látja, nincs kezelő, valamiért ott-hon maradt, be kellett ugbranom helyette.

A kemence mellé nagy zörgéssel kocsik érkeznek. Az ajtókból, vagy inkább nyílásokból? — óvatos mozdulattal rakodnak. Bent legalább 50 fok van, nekem percek alatt dobolni kezd a halátekem. A rakodók nem izsáznak. Tenyerükön kézvédő, de így is megpedeztet a bõrük. Nézem a hosszú, divatos frizurájú fiatalembert, aki 8—10 téglával egyszerre olyan könnyedén hajlagozik, mintha a maga kedvére tornázna. — Megfizetik? — Kétezer körül keresek. Tudnék jobbat, de hát én fekete káder vagyok. Volt egy kis ügyem, nemrég engedtek ki.

— És a többiek? — Á, azok rendes fickók,

elgondolkozva Sípós András, bent, a csomagolópapírral leborított tiszta irodában. (A sarokban gondosan kiélezett lapát, gumicsizma, s egy mosdótál; ez az összes berendezés.) — Harmincháromcöt törzstag viszi az ipart, én aránylag a fiatalabbak közül való vagyok, 1962-ben kerültem ide. Egetőmester voltam Szentesen. Szóval ez a pár ember, meg néhány tucat vándorló család termeli a téglát. Nagy szükség van rá, ezt állíthatom.

— Sokszor csillézik? — Tudom mire gondol — ne tartson valamiféle munkahősnek. Azt csinálom csupán, amit kell. A gyár se menne, ha mindennap itt ülnék az asztalnál, és „gyárat vezetnék”. Egy ember vagyok, s ha valahonnan hiányzik munkás, beugrok. De nemcsak én, hanem a többi művezető is. Megszoktuk, hogy mindennap elosztjuk magunk közt a munkát, mert az nem változik, csak a létszám. Bizony a karbantartó, a lakatos néha bágerizik (iszapot bányászik), a szerelő leszed, vagy darabol. Bennünket a téglát után fizetnek.

— S nem panaszkodnak miatta? — Nem. Bennünket nem izgat az ilyesmi. Ezt az egészet, így ahogy van, csináljuk, ez az életünk. Oszintén szólva — nem szoktunk gondolkodni ilyesmin. Csak dolgozunk, hogy megkapjuk a fizetést, hogy délután békével és nyugodtan hazamehessünk, egyszerű ez, mint a pofon...

— Hallottam kimerülően van az agyagbánya.

— Talán 4—5 évig még kibírja. A gyár nem éli túl. Akkor pedig... Mondja, hol találunk hozzá hasonlót?

Matkó István

— Hallottam kimerülően van az agyagbánya.

— Talán 4—5 évig még kibírja. A gyár nem éli túl. Akkor pedig... Mondja, hol találunk hozzá hasonlót?

Megkezdődött az őszi ködök időszaka

Az utóbbi 24 órában a Kárpát-medencében megszűntek a záporok és zivatarok. De a nedves talaj miatt a hajnali hűvösségben bepárasodott levegő és csaknem az egész országban köddel vonta be az utakat, városokat. A vonatok és az autóbuszok természetesen óvatosan közlekedtek és néhány percet késtek. Nagyobb gondot okozott a köd a Ferihegyi reptéren, ahol a MALEV-nek Szófiába és Berlinbe induló gépét csak egyórás késéssel engedhették útjára. Ugyancsak egy órával később fogadhatták a Berlinben felszálló Interflug géget.

A sűrű ködben pénteken reggel az M1-es útnak Bia és Bicske közötti szakaszán három személyautó és két tehérgépkocs egymásba szaladt. A mentők azonnal a helyszínre siettek és 4 súlyos sérültet szállítottak a kórházba, egy személyt pedig a helyszínen reszesítettek elsősegélyben. Időközben még egy személygépkocsi is az összetörülő gépkocsik közé rohant és ez újabb személyek sérülését okozta. Ez a baleset is arra figyelmeztet, hogy most már jobban számolni kell a köddel, a síkos utakkal, s a járművek nyáron megszokott sebessége már rendkívül veszélyes.

Kapósak a színházbérletek

Egy hét múlva, szeptember 29-én kezdődik a színházi évad. Akkorára befejeződik a bérletek szervezésének kéthónapos munkája is. A legfontosabb és legörvendetesebb tapasztalata ennek a szervezésnek, hogy idén a közönség érdeklődése a bérletek iránt nagyobb, mint tavaly. Az elmúlt hetekben 10 százalékkal több bérletet vásároltak a szegediek, mint tavaly ilyenkor. De nemcsak a szegediek. A szervezőirodán például a napokban vettek fel egy nagyobb kis-kunfélegyházi megrendelést: száznegyvenen váltottak operabérletet.

Általános tapasztalat, hogy a közönség nagy várakozással tekint az idei évad elé, elé-

váltak azóta itt vannak, hogy megszülettek.

Hát — majd — „NEM VAGYOK MUNKAHŐS...” — nem — mondja

— Hát — majd — „NEM VAGYOK MUNKAHŐS...” — nem — mondja

— Hát — majd — „NEM VAGYOK MUNKAHŐS...” — nem — mondja

— Hát — majd — „NEM VAGYOK MUNKAHŐS...” — nem — mondja

— Hát — majd — „NEM VAGYOK MUNKAHŐS...” — nem — mondja

— Hát — majd — „NEM VAGYOK MUNKAHŐS...” — nem — mondja

— Hát — majd — „NEM VAGYOK MUNKAHŐS...” — nem — mondja

— Hát — majd — „NEM VAGYOK MUNKAHŐS...” — nem — mondja

— Hát — majd — „NEM VAGYOK MUNKAHŐS...” — nem — mondja

— Hát — majd — „NEM VAGYOK MUNKAHŐS...” — nem — mondja

— Hát — majd — „NEM VAGYOK MUNKAHŐS...” — nem — mondja

— Hát — majd — „NEM VAGYOK MUNKAHŐS...” — nem — mondja

— Hát — majd — „NEM VAGYOK MUNKAHŐS...” — nem — mondja

— Hát — majd — „NEM VAGYOK MUNKAHŐS...” — nem — mondja